

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΧΟΛΙΟ

Αγαπητοί Αναγνώστες,

Η επικοινωνία από το τηλέφωνο για άμεση βοήθεια, πληροφόρηση, ψυχολογική στήριξη και παρέμβαση προς τον καλούντα έχει διεθνώς μακρά ιστορία. Η πρώτη τηλεφωνική γραμμή βοήθειας στην Ευρώπη, με εθελοντικό προσωπικό, άρχισε να λειτουργεί στο Λονδίνο το 1953. Το 1967 ιδρύθηκε η Διεθνής Ομοσπονδία Επείγουσών Τηλεφωνικών Υπηρεσιών (*International Federation of Telephonic Emergency Services - I.F.O.T.E.S*), με έδρα τη Γενεύη, και με αρχική εστίαση στην πρόληψη των αυτοκτονιών. Στην Ελλάδα, τηλεφωνικές γραμμές άμεσης βοήθειας άρχισαν να λειτουργούν, κυρίως, από τη δεκαετία του 1990. Ήδη τη δεκαετία του 2000, καταγράφεται η λειτουργία 13 τηλεφωνικών γραμμών βοήθειας στα πλαίσια κρατικών και εθελοντικών οργανισμών παροχής υπηρεσιών πρόνοιας και υγείας.¹

Στη Συμβουλευτική εργασία από το τηλέφωνο για το HIV/AIDS αναφέρεται το άρθρο του κοινωνικού λειτουργού Μάνου Κωνσταντινίδη (αρ.τ.124/2016). Ο συγγραφέας εστιάζει στις αρχές και τους στόχους -που είναι διεθνώς αποδεκτοί- και οφείλει να τηρεί ο επαγγελματίας που εργάζεται σ' αυτόν τον τομέα, στις ιδιαιτερότητες που έχει αυτό το είδος της συμβουλευτικής εργασίας, στις απαραίτητες δεξιότητες που θα πρέπει να έχει ο σύμβουλος, στις τεχνικές που συνήθως χρησιμοποιούνται, δίνοντας και σχετικά παραδείγματα, αλλά και στα εμπόδια και τις δυσκολίες που παρουσιάζει η τηλεφωνική συμβουλευτική εργασία. Η ειδίκευση και η εποπτεία θεωρούνται αυτονόητες προϋποθέσεις για να μπορέσει ο σύμβουλος να ανταποκριθεί άμεσα στις ανάγκες του καλούντος, δίνοντας "περιεχόμενο, νόημα και χειροπιαστό αποτέλεσμα".

Η κοινωνική λειτουργός Θάλεια Τρακάκη και οι παιδοψυχίατροι Ιωάννης Σιγάλας, Χριστίνα Καλύβα και Δημήτρης Καραγιάννης περιγράφουν στο άρθρο τους το εκπαιδευτικό πρόγραμμα κλινικής άσκησης φοιτητών στο Κέντρο Παιδοψυχικής Υγιεινής (ΚΠΨΥ) Αθήνας. Το πρόγραμμα αναπτύσσεται με επίκεντρο τη βιωματική άσκηση των φοιτητών, η οποία, ειδικότερα στην περίπτωση των κοινωνικών λειτουργών, αποτελεί σημαντική εκπαιδευτική εμπειρία "γιατί μαθαίνουν πώς να χρησιμοποιούν τον εαυτό τους ως το βασικό 'εργαλείο' της δουλειάς τους". Τόσο το κλινικό όσο και το εκπαιδευτικό έργο

1. Βάντσης, Δ. & συν. (2007). " Ερευνητικά δεδομένα και προοπτικές στην εκπαίδευση στελεχών των Γραμμών Άμεσης Κοινωνικής Βοήθειας στην Ελλάδα", *Κοινωνική Εργασία*, τεύχος 86, σελ. 113-121.

του ΚΠΨΥ στηρίζεται στη Συστημική Θεώρηση. Οι συγγραφείς εμπλουτίζουν την παρουσίασή τους με παραδείγματα βιωματικών ασκήσεων, καθώς και στατιστικά στοιχεία από ερωτηματολόγια αξιολόγησης της εκπαιδευτικής τους εμπειρίας στο Κέντρο, που καλούνται να απαντήσουν οι εκπαιδευόμενοι.

Την επίδραση του 'κοινωνικού κεφαλαίου' στις συμπεριφορές κινδύνου υγείας μαθητών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης είχε παρουσιάσει η καθηγήτρια εφαρμογών Κλειώ Κούτρα σε άρθρο της στο τεύχος 120/2015 της *Κοινωνικής Εργασίας*. Στο τρίτο άρθρο του παρόντος τεύχους, η συγγραφέας και συνεργάτες διερευνούν την επίδραση του κοινωνικού και του οικονομικού 'κεφαλαίου' στη μετάβαση από το σχολείο στην εργασία σε φοιτητικό πληθυσμό, σε δείγμα νέων ηλικίας 18 έως 29 ετών, προερχόμενων από αστικές και αγροτικές περιοχές της Κρήτης. Σύμφωνα με τα πορίσματα της έρευνας, οι νέοι δεν φαίνεται να στηρίζονται σε παράγοντες του κοινωνικού κεφαλαίου για την αναζήτηση εργασίας, αλλά αντιθέτως, το οικονομικό κεφάλαιο φαίνεται στην έρευνα αυτή να επηρεάζει στατιστικώς σημαντικά τη μετάβαση των νέων από το σχολείο στην εργασία.

Η Συντακτική Επιτροπή